

udsætter, at de elementer af blodets mange komponenter, som bliver »tilovers«, både kan og bør bruges til gavn for patienter i andre lande. Hensigten bag bestemmelsen er dermed i god overensstemmelse med den humanitære grundtanke bag det danske donorsystem. Det er efter flertallets opfattelse vigtigt, at også en sådan restproduktion – både i faktisk og økonomisk henseende – behandles etisk forsvarligt.

Flertallet lægger afgørende vægt på, at lovforslaget ikke ændrer den grundlæggende model for sygehusenes fremskaffelse og anvendelse af røde blodlegemer eller andre af blodets elementer, der uden videre forarbejdning anvendes til blodtransfusion i patientbehandlingen. Lovændringerne vedrører alene de industrielt forarbejdede blodprodukter, hvorfor flertallet finder lovforslagets benævnelse dækkende. Flertallet er enig med Bloddonorerne i Danmark i, at donorgaven grundlæggende er en tjenesteydelse og ikke en vare.

Udvalget har noteret sig, at indenrigs- og sundhedsministeren i flere besvarelser til udvalget og i lovbemærkningerne har oplyst, at Amtsrådsforeningen over for Indenrigs- og Sundhedsministeriet har tilkendegivet, at man er indstillet på at indføre en ordning med udbud af oparbejdningen af det danske plasma til blodprodukter i licitation.

Flertallet lægger vægt på, at modellen med udbud af opgaven med at producere blodprodukter på basis af det danske plasma i sin grundkonstruktion sikrer en fortsættelse af de senere års selvforsyningspolitik, idet både blodet til transfusionsformål og plasmaet, der indgår i de forarbejdede blodprodukter på de danske sygehuse, vil stamme fra de danske donorer. Flertallet har i den forbindelse noteret sig, at selvforsyning med blodprodukter først fuldt ud blev opnået i 1997, og at Statens Serum Institut først fra den 1. januar 1999 selv stod for oparbejdningen af både albumin og intravenøst immunglobulin.

Omdrejningspunktet for flertallet er i bund og grund patienthensyn. Det afgørende er således, at danske patienter tilbydes sikre og effektive blodprodukter. Flertallet lægger derfor vægt på, at ministeren har oplyst, at de blodprodukter, som de offentlige sygehuse for fremtiden vil indkøbe og anvende, under alle omstændigheder skal have en markedsføringstilladelse, uanset leverandøren. Der er således intet grundlag for at

betvivle kvaliteten, sikkerheden og effekten af de blodprodukter, som indkøbes efter licitationsmodellen. Samtidig er de lægemiddelvirksomheder, der vil kunne byde i forbindelse med licitationsmodellen, undergivet myndighedstilsyn og regler om god fremstillingspraksis.

Flertallet har endvidere lagt vægt på, at amterne og H:S – som udbydere af opgaven med fremstilling af blodprodukter på basis af dansk plasma – kan stille krav til udbudsgiverne. Det afgørende er blot, at udbudsforretningen finder sted i fri og lige konkurrence og på baggrund af saglige kriterier. Amterne og H:S har bl.a. mulighed for at stille krav om, at de produkter, som de modtager retur, er fremstillet på basis af amternes egen råvare/plasma, ligesom der kan stilles særlige krav vedrørende produkternes kvalitet, herunder fx krav om at produktionen skal være undergivet særlig kontrol/inspektion fra amterne og H:S.

Flertallet i udvalget har i denne forbindelse lagt vægt på, at det af lovbemærkningerne og af flere af ministerens besvarelser af udvalgets spørgsmål fremgår, at regeringen forudsætter, at amterne og H:S vil inddrage Bloddonorerne i Danmark i arbejdet med udformningen af udbudsbetingelserne. Flertallet har samtidigt noteret sig, at Amtsrådsforeningen i sit høringssvar til lovforslaget har oplyst, at man kan tilslutte sig, at bloddonorerne inddrages i arbejdet med at formulere udbuddet.

Flertallet har taget beskrivelsen i lovbemærkningerne af de mulige konsekvenser for Statens Serum Institut af lovforslaget til efterretning. Flertallet har – sammenholdt med oplysningerne i Statens Serum Instituts virksomhedsregnskab for 2001 – noteret sig, at mens der er ca. 100 medarbejdere på Statens Serum Institut, som er tilknyttet plasmaaktiviteterne, har det samlede antal årsværk på Statens Serum Institut i de senere år været mere end 1.100.

Flertallet ønsker at understrege, at der ikke med lovforslaget er krav om, at Seruminstitutets produktion af blodprodukter skal nedlægges. Seruminstitutet vil tværtimod have adgang til at byde på plasmafraktioneringen på linje med alle andre kvalificerede virksomheder. Institutet vil herunder have mulighed for at afsøge muligheden for at samarbejde med en privat virksomhed. Om det er økonomisk realistisk for instituttet at deltage i et udbud – herunder i samarbejde med en anden aktør – er en opgave for instituttets le-